

EPERJESI LAPOK

(FELVIDÉKI SZEMLE)

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Előfizetési árak: Egész évre 10 kor., félévre 5 kor., negyedévre 2 kor. 50 fill. — Egyes szám ára 20 fill.

Hirdetési díj: Háromhásas betűsor egyszeri hirdetése 15 fill. Többszörös hirdetésért jutányosabb. Bélyegdíj: minden hirdetésért 60 fill. Nyilntér: minden sor 20 fill.

Az «Eperjesi Széchenyi-kör»
hivatalos közlönye.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Eperjesen, Pó-utca 59-ik szám, Kösch Árpád könyvnyomató-intézete.
Ide intézendők minden a lap szellemi részét illető közlemények,
valamint a hirdetési díjak is.

A jövő év pénze.

Az országos törvénytárban ez év őszén négy nagyjelentőségű pénzügyi törvény jelent meg, melyek a már régebben megkezdett valuta-rendezésnek újratartalmat lépéssel viszik előre és a mely törvények — tekintettel arra, hogy a küszöbön álló új esztendőben tényleg végre is hajtatnak — nemcsak országos és közgazdasági szempontból bírnak nagy fontossággal, de egyénenként valamennyiünket is közelről érdekelnek.

Ez a négy törvény az 1899. évi XXXI., XXXII., XXXIV. és XXXVI. törvénycikkek.

Az első helyen említett törvénycikk a most még forgalomban levő államjegyekről, nevezetesen az öt- és ötvenforintosok sorsáról intézkedik. Célja az, hogy az Osztrák-Magyar Monarchiának ezidő szerint 112 millió forintot kitevő s államjegyekből álló függő adóssága beváltassék és pedig akként, hogy a 112 millióból 32 millió forint értékben ötkoronás ezüst-érmék, 80 millió forint értékben pedig az Osztrák-Magyar Bank által kibocsátva, tízkoronás bankjegyek fognak forgalomba hozatni.

Az ötkoronásokat már a legközelebbi új esztendő folyamán Bécsben és Körmöcbányán kiveretik s az egykoronásokon kívül lesz még egy, kevésbé kényelmes, koronaértékre szóló ezüstpénzünk. E tekintetben tehát az 1899. évi XXXII. t.-cz. kiegészíti a koronaérték megállapításáról szóló 1892. évi XVII. t.-cz.-et. Az új ötkoronások szép, de kényelmetlen fizetési eszköz lesznek. Ugyanis egy kilogramm ötvözött ezüsből 41²/₃ darabot vernek, vagyis egy-egy darab súlya 24 gramm lesz. A törvény azonban kimondja, hogy a ki kényelmetlennek találja, nem kénytelen elfogadni, legfeljebb ötven darabot. Az ötkoronások kibocsátása akként fog történni, hogy Ausztria és Magyarország arányosan 32 millió forintot ad át 20 koronás aranyokban a kibocsátó Osztrák-Magyar Banknak és pedig Ausztria 22-4 milliót, Magyarország 9-6 milliót.

A függő államadósságból még fennmaradó 80 millió forint erejéig az 1899. évi XXXIV. t.-cikk szerint ugyancsak az Osztrák-Magyar Bank tízkoronás bankjegyeket fog kibocsátani s ezzel egyidejűleg a mostani öt- és ötvenforintosokat természetesen bevonják. Fedezetül Ausztria 56 millió forintot, Magyarország 24 millió forintot tesz le aranyban az Osztrák-Magyar Banknál. Miután a tízkoronás bankjegyek felette kényelmes fizetési eszközül ígérkeznek, ellenben félni lehet attól, hogy az ezüst ötkoronások a pénzforgalomnak nagy terhére válnak, a törvény már eleve felhatalmazta az Osztrák-Magyar Bankot, hogy a 80 milliónyi tízkoronás bankjegyeken felül további 10 millió forint erejéig, megfelelő értékű ezüst ötkoronások visszatartása mellett, tízkoronás bankjegyeket bocsáthasson ki. Tehát a kibocsátandó tízkoronás bankjegyek a 90 millió forintot, vagyis 180 millió koronát túl nem haladhatják.

A mindennapi élet szempontjából kétségkívül a legnagyobb jelentőségű az 1899. évi XXXVI. törvénycikk, mely 1900. január 1-én lép hatályba s a koronaértékben való kötelező számítás behozataláról, az általános érme-forgalom rendezéséről s a koronaértéknek a jogviszonyokra való alkalmazásáról szól.

A milyen becses nemzeti szempontból ennek a törvénynek az a rendelkezése, mely szerint az idegen-pénzláb, az ausztriai forint (o. é. frt) helyébe zamatosan s kedvesen hangzó kifejezéssel a «magyar koronát» teszi, másrészt a jövő esztendőnek számtalan sok keserves panasza ehhez a pénzügyi reformhoz fog fűződni. Különösen a számadással gyakorta foglalkozóknak fog nagy fejtörést okozni a koronákban s fillérekben való számítás. Ezenfelül anyagi érdekeinket érzékenyen érinthető jogi konzekvenciák is fűződhetnek a kötelező koronaérték-számításhoz. Felette aktuálisnak tartjuk tehát közönségünknek figyelmébe ajánlani e törvénynek legfőbb intézkedéseit, melyek szerint: 1900. évi január 1-től kezdve az összes állami,

törvényhatósági és községi bevételek és kiadások a koronaértékben állapítandók meg; úgyszintén az összes állami, törvényhatósági és községi pénztárak és hivatalok, a közhatósági felügyelet alatt álló, vagy közczélokot szolgáló testületek, alapok, egyesületek, társaságok, szövetkezetek és intézetek könyvei és számadásai koronaértékben vezetendők; nemkülönbön törvényekben, rendeletekben, szabályrendeletekben, közhatósági és közhivatali intézkedésekben, határozatokban és hirdetményekben pénzüsszegek csak koronaértékben állapítandók meg.

A bíróság vagy közjegyző előtt felvett, valamint a magánjogi tartalmú összes közokiratokban, úgyszintén bírói határozatokban a pénzüsszegek koronaértékben fejezendők ki. *Jogügyletek, ha meghatározott érték nincs megnevezve, úgy tekintendők, mintha koronaérték-ről szólnának, ha csak be nem bizonyítottak, hogy a jogügylet létesítésénél más szándék forgott fenn.*

Az o. é. egyforintos ezüstérmék mindaddig, a míg azokat a törvényhozás forgalmon kívül nem helyezi, minden fizetésnél — egy forintost két koronával számítva — elfogadandók.

Ime, ezek a törvényes intézkedések előfutárjai annak a közzefekvő időnek, a mikor valutaügyünk teljes betetőzést nyer s az Osztrák-Magyar Bank vas-czelláiban csillogó tíz- és húszkoronás aranyak szárnyra kelnek s forgalomba kerül a legszebb pénz, mely pénzforgalmunkban valaha is szerepelt, a mikor azután nem marad más hátra, mint ezt az igazi pénzt becsületes munkával, takarékosággal meg is tartanunk. (—r.)

Vármegyénk és városaink.

Közigazgatási bizottság. Sárosvármegye közigazgatási bizottsága december hó 14-ikén rendes havi ülését tartotta, melynek lefolyásáról — lapunk zártára való tekintettel — jövő számunk hoz tudósítást.

*

AZ „EPERJESI LAPOK” TÁRCZÁJA.

A vén leányok.

Írta: **Danka István.**

I.

Ma szomorkás idő van nagyon. Fellegek úsznak az égen, csipkézett szélű szürke fellegek. Minden olyan borongó, szürkés, az őszi köd meg szállong nedvesen, hűvösen. Lóri, az öreg lány fázósan húzza össze vállán a nagykendőt, leteszi a könyvet és odaszól Krisztinnek, a fiatalabbiknak:

— Krisztin, tedd be az ablakot!... Ma hűvös van és ködös...

Felvette ismét a könyvet és a diván sarkába húzódva, tovább olvasott. Mert Lóri szerette a regényeket, különösen azokat a helyeket, a hol a férfi gyöngéden suttoja: szeretlek. Ilyenkor lehajtja fejét s fáradt szemei lecsukódnak. A szél künn dudoráz, egy kissé meg rázza az ablakot is, ő meg úgy hallja, hogy szerelmes szavak röpködnek a levegőben. És öregedő észszel s gyermekes vágyakozással elgondolja, milyen érzés lehet az, ha valakinek azt mondják, suttoják lehelletszerű suttozással, édesen: szeretlek. Ő ilyenkor sutto magában és szívében melegét érez. Így tesz Lóri, az öregebbik, egész napon át. A konyhával nem törődik, csak a pénz kezel. A konyha, szóval a háztartás Krisztin dolga, a fiatalabbiké, meg Babié, a ki a szülői házból maradt reájok.

Krisztin bejött a konyhából, lassan toltá előre az ajtót, hogy Lorit ne zavarja, aztán köhintett egyet-kettőt öregesen és figyelmeztetőleg. Lóri meghallotta a jelet, a hímzett jelzőt a könyvbe tette és a szekrényhez ment.

Igy megyen a háztartás dolga a Révész-lányoknál mindennapon. Igen.

— Babi a boltba megy — mondta Krisztin.
— A boltba — ismételte gépiesen Lóri, miközben aggódva gondolt a lányra, a kivel a kétszázadik oldalon szakítani akar a csapodár férfi.

— Igen, a boltba. Elfogyott a kávé, meg az öregszőlő. Lóri kiadta a pénzt és kérdezte:

— Mit eszünk ma, Krisztin?

E kérdés csak a tésztaára vonatkozott, mert Lóri megvárta, hogy mindennap legyen tészta.

— Mákos-rétest...
— Jól van Krisztin... Aztán jól törjétek meg a mákot, tudod és sok öregszőlőt tegyetek belé... Sokat... sokat...

— Meglesz Lóri.
— Te Krisztin!

— Nos.

— Babi bemehetne Spitzhez is.

— A könyvért?

— Az.

— Talán a kóta is megjött.

— Meg azért is.

Spitz Náthán, a kis poczakos zsidó szállította Lórinak a regényeket, Krisztinnek meg a kótákat. Mert Krisztin ebéd után mindig zongorázott, miután már egy félbrácskát szunnyadoztak. Lóri, az öregebbik, behúzódtott a diván sarkába (mindig oda), összevonta a nagykendőt, hogy csak a szeméi látszottak ki belőle és ballábalá lassan ütötte a taktust a puha, süppedő szőnyegen.

Krisztin csak moll-ból szeretett játszani. Megüt egy akkordot és nyújtja hosszan, a hangok meg szállonganak hullámosan, puhán, belecsúsznak a fülbe és jól eső meleg, valami gyenge bizsergés árasztja el a vén leányok szívét. A félig lezárt szemek megvillannak néha, hirtelen, gyorsan, de csak úgy, mint a lohadó tűz hamvadó lángja.

Megcsendül az ének s Krisztin lágy énekébe belevegyül Lóri reszketeg, méla, öreges altja.

És szerelémről, ifjúságról szólta a dala vén leányok ajkán.

II.

Lóri haragosan csapta le a könyvet a kis asztalkára. Krisztin ijedten hagyta abba a játékot s kérdőleg nézett Lórirra, a ki most idegesen sétált a szobában.

— Elolvastad? — kérde Krisztin.

— El.

— És?...
— Nem vette el.

— Még se?

— Nem. A nyomorult...

— Szegény leány — sügta Krisztin.

— Szegény — mondta rá Lóri részvétellel.

És a két vén leány megkönnyezte az elhagyott leányt, akár csak saját sorsukat siratnák.

A játékos fali-óra elkakukkozta a hatot. Babi behozta a kalapot, meg a mantillt. Ők sétálni mentek. Lassan lépdelték egymás mellett, tűnődve és az elhagyott leányra gondolva folyton-folyton, a ki háromszáz oldalon várt epekedve, reménykedve, végre is az ő sorsukra jutott. Siető párok surrantak el mellettük, egymáshoz simulva, boldogan és vidáman. Fiatal asszonyok kacagva üde csengéssel és leányok, karsú, komolyan tipegő szőke-barna lányok, a kik rejtelmes tekintettel néznek a világra és dobogó szívvel, titkos vágyakozással várják az eszményt, az egyetlent. Ők pedig mentek egymás mellett és hallgattak, megsejtve kölcsönösen a szívökben támadt panaszos gondolatot és vádat a sors ellen. Szóval ki nem mondták, de szívökben érezték gyakran az elhagyatottság vigasztalanságát. Ma különösen szívökre nehezedett a vágyódás a boldogság után, mert oly szomorú, egyhangú és szürke minden, mint az ő életük.

Sárosvármegye központi igazgató-választmányára december 15-ikén gyűlést tartott *Tahy József* alispán elnöke alatt. A gyűlés tárgyat a képviselőválasztók állandó névjegyzékének végleges megállapítása képezte.

A Sárosvármegyei Jótékony Nőegylet igazgató-választmányára decz. 12-ikén tartotta ülését *Krayzell Aurélné* alelnök elnöke alatt. A gyűlés mely részvételét fejezte ki *ösv. Kuzmik Sámuelnének* elhunytja felett, a ki oly hosszú időn át legnagyobb buzgalma tagja volt az egyletnek s a ki szívének nemességét oly gazdagon éreztette mindenkor az egylet ügyeinek előmozdítása körül. Hasonlóan meleg köszönetet mondott az elhunyt gyászoló családjá tagjainak, a kik az egylet számára 200 korona alapítványon kívül számos ajándékot kegyeskedtek juttatni. Részvétüket fejezték ki *Oszwald Karoly* igazg.-vál. taggal szemben is, a családjában előfordult gyászeset alkalmából. Tudomásul vették, hogy az igazg.-vál. tagok között a «Petőfi-ház»-ra 71 korona gyűlt be s kimondták, hogy egy évre, próbaképen, az «Erzsébet-árvaház» felügyelőnői állására *Legányi Ilona* okl. óvónőt alkalmazzák. A rendezési gyűjtés gyűjtő-könyvecskéi bemutatván, hálás köszönettel vették tudomásul, hogy *Oszwald Tiadarné* és *Rosenberg Theofilné* 110 frt 20 krt, *Nehrer Ágostné* és *Englender Emilné* 115 frt 60 krt, *Horváth Ödöné* és *Csatáry Zsigmondné* 83 frt 65 krt, *Tuhrinszky Károlyné* és *Perényi Vilmosné* 46 frt 10 krt, *Bielek Lászlóné* és *Mikler Károlyné* 62 frt 20 krt, *Mikler Károlyné* és *Krayzell Kálmáné* 86 frt 50 krt s *Irányi Istvánné* 36 frt 71 krt kegyeskedtek gyűjteni. A még be nem érkezett három gyűjtő-könyv beadását kérték. Több kérvény és jelentéktelenebb ügy elintézése után kimondták, hogy farsang utolsó napján nagyobb-szabású táncmulatságot rendeznek s míg titkárt megbízta azzal, hogy az 1900. február 27-ikén tartandó e mulatságra a városi nagy táncsterem átengedését haladéktalanul kérje, addig a rendező-bizottságba beválasztották *Bretz Sándorné*, *Földi Manóné*, *Grieger Tiadarné*, *Horváth Ödöné*, *Mikler Károlyné*, *Müller Bertalané*, *Schmidt Ilona* és *Szmoligovics Szilárdné* igazg.-vál. tagokat.

* Zárlat. Budamér községben a sertésállomány között a sertésvész ragályos betegség megállapítván, a nevezett községben f. évi december hó 5-től 30 napi udvarzárlatot rendeltek el az említett állatfajokra

Ragadós állapotbetegségek Sárosvármegyében 1899. decz. 6-ikán *Lépfene*: makoviczai j. Czernina 2 u.; tapolyi j. Kálnás 1 u., Kurima 1 u. *Sertésvész*: alsótarczai j. Bogdány 4 u., Bolyár 7 u., Keczer-Kosztolány 2 u., Keczer-Peklén 8 u., Lapispatak 3 u., Szokoly 12 u., Tapolcsány 4 u.; felsőtarczai j. Pécshálya 5 u.; sírokai j. Janó 1 u.; tapolyi j. Kapi-Németfalu 1 u.

Eperjesi Széchenyi-kör.

A színészeti szakválasztmány december 11-ikén tartotta ülését *dr. Krayzell Aurél* kir. tanácsos elnöke alatt. A gyűlés a legnagyobb örömmel és elismeréssel vett tudomást a december 7-ikén előadott «Pezsgő» című szindarab fényes erkölcsi és anyagi sikeréről s hálás köszönetet szavazott az összes szereplőknek s egyáltalában mindenkinek, a kinek a sikerben bármilyen része volt. A számadásokat is megvizsgálván, azokat a legnagyobb rendben találták s örömmel vették tudomásul, hogy a Széchenyi-kör pénztárának és a városi színházalapnak, a tiszta jövedelemből egyenként 66 frt 61 krt jutott Nagy sajnálattal vették tudomásul *Rétváry Gyula* kir. törvényszéki bírónak városunkból való eltávozását és így a szakválasztmány

A két lány hirtelen, egyetértőleg összenézett és hosszasan tekintett egy mellettük elhaladó pár után. Egy deresedő férfi vezette karján szőke asszonyát, előttük meg egy ringó termetű szőke leány haladt, szépségének teljes virágában.

Lóri Krisztin karjába kapaszkodott, a ki sápadtan nézett utánuk. Aztán mikor bekanyarodtak, hirtelen megindult és mondta:

— Lóri, menjünk haza... Hűvös van és sűrű a köd... Tudod Lóri, nekem árt... Kőhögés...

Hazaérek, Krisztin a konyhába ment. Babi tipegett ott és motyogott magában holmi haszontalanságokat, mint ilyen vén cseléd tenni szokta. Krisztin az ablakon dobogott, kibámult a szürkeségbe és nézte a — semmit. A kis konyhalámpa vékony sárga fényugarat fűrt a ködbe és lám, Krisztin lelkében megéledt a múlt, de kiválván egy jelenet ama érdekes múltból, a melyet félve őriz lelke mélyén minden leány s a melynek tűnő emlékét a mai találkozás ismét felelevenítette. Zajongott, lézongott a szíve ép úgy, mint akkor, valamikor régen, akkor, mikor ő, a karcos, szép Krisztinka ott állott a szalon ablakánál, simuló fekete ruhában és hőszen köténykével. Hajából, a hullámos, puha, illatos aranyszőke egy vérpíros rózsabimbó kandikált ki, olyan égő, lángoló, mint a csókos leány-ajk. Akkor fiatalon bodorította fűrtjeit s hamvas volt az arca. Úgy állott ott a szalon ablakánál, mint most, annyi évek után itt a konyhában és várta, lehunyván szeméit és szomjasan szívta lelkébe a szavakat, a miket hátamögött, kis kezét simogatva, suttogott töredeve és félenken a férfira, az egyetlen, az első és — utolsó.

— Szeretlek, Krisztinka, édes — súgta a férfi és megcsókolta a kis fehér kezét. Ő meg hitt, szeretett és — csalódott. És ma látta ismét, annyi évek után, azután a levél után — először. Karján vezette a feleségét, egy asszonyt, a ki nem ő, előtte meg leánya

tagjai sorából is kilépését s midőn e felett érezett sajnálatuknak a jegyzőkönyvben is meleg kifejezést adtak, egyszersmind a legbensőbb elismerést és hálát tolmácsolták ugyancsak a jegyzőkönyv lapjain, azokkal a kiváló érdemekkel szemben, a melyeket a szakválasztmányoknak nevezett kilépő tagja, a szakválasztmány ügyeinek előmozdítása tekintetében, szerzett s a melyeknek emlékét a szakválasztmány hűséggel fogja megőrizni. Tudomásul vették, hogy az igazgató-választmány egyértelműen magáévá vette a *Kyss Géza síremlékére rendezendő műkedvelő-színlelvadás* ügyét s hogy a rendezés tekintetében teljes szabad kezét engedte a szakválasztmánynak. Helyesléssel vették tudomásul, hogy titkár megszerezte «A 17-es huszárok» című színművet s elhatározták, hogy lehetőleg ennek előadását fogják a jelzett célra keresztülvinni. A szakválasztmány az előadást december 27-ikére tervezi s kimondta, hogy a helyárok — a jótékony célra tekintettel — 20%-val felemeltessenek. A szakválasztmány végül a választmányi működésben való részvételre *dr. Holéna Gyulát* kérte fel.

Társalgó-órak. A zene- és képzőművészeti szakválasztmány kebelében eddig rendezett társalgó-órak várakozáson felül sikerültek. Mindkét alkalommal szép számú közönség volt jelen, mely legutóbb is, december 11-ikén, esti 6—8 óráig feszelen hangulatban szórakozott a Kör zene- és olvasótermében. Dilettánsokban ezúttal sem volt hiány. Szavaltatok és változatos zene-számok fűszerezték a kedélyes társalgást. A legközelebbi társalgó-est december 18-ikán lesz s már most elárulhatjuk, hogy ez alkalomra több kiváló zeneműkedvelő, sőt vendég is megígérte közreműködését. A karácsonyi ünnepek alatt s újév napján elmaradnak ez esték, de január 8-ikától kezdve ismét minden hét hétfőjén megtartatnak.

A népnevelési szakválasztmány decz. 12-ikén tartotta ülését *Ghállány József* kir. tanácsos elnöke alatt. A gyűlés főtárgyat a miniszteri segélyek kérésének ügye, valamint az egyes iskoláknak könyvekkel és tanszerekkel való felszerelési ügye képezte, mely utóbbira vonatkozólag a szakválasztmány meleg köszönetet mondott *Matavovszky Béla* kir. tanfelügyelőnek szíves közbenjárásáért s a jelzett segélyezéseknek általa történt kiosztását helyesléssel tudomásul vévén, bemutatott elszámolásra nézve a felmentést megadta. A gyűlés *Furia Károly* k-keresztési tanítót, szenvedett tüzkára alkalmával, 30 frt segélyben részesítette, a *Magyar Kisdudnevelés és Népköltés* irónak jutalmazására pedig 67 frtot fordított. A tanintézeteknek s különösen a gazdasági ismétlő-iskolák növendékeinek könyvekkel való segélyezésére újabb 100 frtot szavazott meg s megállapította a szakválasztmány jövő évi költségvetését. A vidéki választmányokat felhívta az évi működésükre vonatkozó jelentések betérjesztésére.

Zeneest. Lapunk zártára való tekintettel csak röviden emlékezhetünk meg arról a kétségtelenül szép sikerű zeneestéről, melyet a Széchenyi-kör zene- és képzőművészeti szakválasztmányára december hó 15-ikén rendezett. Jóllehet az előre nem látott akadályok ez alkalommal is fél-feltornyosultak, de ezúttal nem foghattak ki a rendezőségen, mert a legkiválóbb műkedvelői, sőt művészi erők versenyeztek egymással. A cs. és. s. 67. számú gyalogezred zenekarának játéka nem látszott meg, hogy csak két nappal előzőleg, december 13-ikán, nehéz és szép feladatot oldott meg. Úgy a «Raymond»-nyitány, valamint a «Carillon» összes zenei szépségével érvényesült a *Kohout Lipót* mesteri dirigálása alatt előadott játékaiban. *Maléter Erzsike* frappáns hatással adott elő egy bájosan naiv monológot: a «Bakfis»-t. Az igazi, az idealizált, bohókás bakfis

ment, a ki talán már szintén menyasszony. Hisz olyan szép, oly üde. És boldog is, lehet is! Miért ne!

A férfinak az a múlt csak játék volt, csak egy felvonás az élet színpadán. E felvonás a férfinak bohózat, neki tragédia volt. Lehullt a függöny, a játéknak vége. «Feledjünk», írta a férfi. «Elfeledik egymást», — mondta a közönség. És mindenki feledett, csak ő nem. A bánat könyűvel elsírta akkor a jövő reményét is.

Oh! Nem történt semmi. A tavaszt követte a nyár, a nyarat az ősz, úgy, mint azelőtt is. De ő nem örült többé a virágnylásnak, nem érezte a nyári nap perzselő meletét, neki egyik nap olyan volt, mint a másik: mindenki — szomorú. Ő csak fiatal volt és öreg. Fiatal csak addig, míg szerették, őreg már régóta, a mióta csak ő szeret. Mert ő szeret mindig, örökké. Ma fiatal, holnap már öreg. Egy nap és megöregszik a szfv a csalódott szerelem bánatában.

Nem történt semmi, csak fátyolosak lettek a szemek, lehervadt arcáról az ifjúság mosolya vidámsága abba a két ráncba temetkezett, a melyek oda ültek az ajka szélére. Mindez oly egyszerű és megható.

Most mindezt átgondolta s nem is hallotta, hogy Babi már harmadszor jelentette, hogy a teát ezentúl rummal csinálja, nem tejjel, mert hűvösök van, elmúlt a nyár.

Krisztin csak a végső szavakra figyelt.
— Elmúlt a nyár... már régen — mondta halkán és bement.

A két leány szemközt ült egymással. Lóri piskótát mártogatott a teába és csendes meglepődéssel morgogta inkább magának, mint Krisztinnak:

— Mégis csak legjobb teája van a Blumnak. Az igaz, drága, de jó — és jóízűen hörgintett egyet. Többet nem szólt, megsejtve Krisztin hallgatagságának okát.

A lámpa halvány világa ráült a két lány arcára, a mely öreges volt és fakó, Krisztin meg kiválóképp tűnődő és szomorú.

mozgott előttünk mindvégig s Maléter Erzsike ez egyszerűbb irodalmi műben is megnyilvánuló tünenemyes tehetségével egyszerűen megígérte hallgatóit. Minél többszöri fellépésének reménye igaz és indokolt örömmel kelti fel. *Windt Margit*, Körünknek meleg rokonszenvvel viselkedő jó barátja, ki már más alkalommal is emlékeztetett tette magát a Kör műértő közönsége előtt, felette kellemes, finom, természetes hangjával, szép megjelenésével s temperamentumos előadásával gyönyörködött a betelni nem tudó hallgatókat. *Franz R. «Őszel»* cz. dalát, *Grieg: «Serenade»*-ját s többszöri hogyvoltozással szép magyar dalokat énekelt *Markó János* valóban precíz zongorakísérete mellett. *Mészáros Pál*, ugyancsak a Kör vendégeként, hegedű-szólót játszott, nesztelen figyelem közben adván elő azokat az édes-bús magyar nótákat. Kétségtelenül művészi egyéniség; ritka tehetség. Vajha a jó szerencse állandóan hozzánk kötné s minél gyakrabban adózkodhatnánk elismeréssel gyönyörű játékaik! Az est összes szereplőit tünnetőleg számtalanszor kitapolt a hálára kötelezett hallgatóság s a siker teljességének legbiztosabb mérője az volt, hogy a hangverseny csak 8 óra körül ért véget.

Jegyzőkönyv a Széchenyi-kör pályamunkákat bíráló bizottságának Eperjesen, 1899. november 5-ikén tartott értekezletéről. Jelen vannak: *dr. Szilágyi Matyas* elnöke alatt *Párkányi Gyula*, *Gömöry János*. A bizottság lelkiismeretes és beható bírálat tárgyává tette a már előbb áttanulmányozott pályamunkákat, azoknak megítélésénél szigorúan alkalmazkodott a pályázat feltételeihez; tekintetbe vette tehát, hogy vajjon az illető mű tudományos tárgyat népszerű alakban dolgoz-e fel, hogy a «felolvasás» kellekükkel megfelelően teljesen? Ez alapon a következő véleményt terjeszti az irod. választmány elé: I. A beérkezett pályaművek közül legjelesebb és felolvasásra kiválóan alkalmas a «*Séta a Westminster Abbey templomában*» című értekezés «W. Ab. templomának, Anglia eme pantheonjának óhajtok néhány sort szentelni, hogy lerövidjem hálamat tágas csarnokában eltöltött óráimért», mondja a szerző. Tehát egy templomnak, az abban található feliratoknak, szobroknak leírása, a szobrokat ábrázoló halhatatlanoknak ismertetése volna e pályamű. Valósággal azonban nem az. A feliratok, szobrok csak alkalmat adnak szerzőnek, hogy Anglia politikai, társadalmi stb. múltját feltárja előttünk, hogy a nagy múlttal dicsekvő nép szellemét, gondolkodásmódját, eszményeit, misszióját tipikus képviselőiben velünk megérette. Kétségtelenül nagy és merész vállalkozás. Nem elegendő ehhez a tárgynak: Anglia történetének alapos ismerete, szükséges még az a képesség, melylyel az adott anyagot laikus közönség előtt érthetővé és élvezhetővé lehet tenni. A szerző nagy mértékben meg van áldva e képességgel. Magának a tárgynak feldolgozása mutatja ezt leginkább. Más talán a fenti feladat megoldásánál unalmas történet filozófiai fejtegetésekbe bocsátkoznék, szerzőnk egyszerűen elvezet a Westm. Abbey templomába s itt látszólag a templom nevezetességeit mutogatja, tényleg pedig ezekben az angol nép dicső szellemi harcaival ismerteti meg az olvasót s hallgatót. A templom leírása nála keret, melybe beleilleszti az angol nép múltjának mesterien megfestett képét. A választott tárgy. történet-filozófiai, tehát tudományos; a feldolgozás a szó szoros értelmében véve: népszerű. Ennyiben a pályamű a feltételeknek megfelel. De más tekintetben is. A szerző gondolkodó főre valló dolgozatában erős egyéniséget árul el. Individualitását soha sem tagadja meg. Az angol nemzet nagyságát csodálva, eszébe jut hazája, nemzete. Hazafias érzülete a tárgyhoz fűzött igen szép reflexiókban nyilatkozik meg. Munkája nem száraz leírás, másoktól kölcsönzött ismereteknek szolgai közlése; ellenkezőleg: mindent saját szemüvegén keresztül lát. S a dolgoknak ezen subjektív megítélés nem válik a mű kárára — nemesen érző, gazdag világot eláruló lelkülete, élményeihez való tántoríthatatlan ragaszkodása életet lehel a holt tárgyakba, érdeklődést kelt kedvelt alakjai iránt; megérteti velünk az angol nép szellem világát. Stílusa — eltekintve egynémely kisebb hibától — kifogástalan. — II. A második megbírált pályamű: «*As állatok érseki világa*», igen ügyesen megválasztott, de annál felületesebben, nem népszerűen és világosan feldolgozott téma. Új, a laikus közönség előtt ismeretlen s így érthetetlen fogalmait meg nem magyarázza (lásd I. lap 6—17. sor.). Folytonosan auktorokat idéz, a mi legalább is unalmassá, ha nem is homályossá teszi előadását. Homályos részlet sok van. (lásd 3. lap 20. sor.; 2. lap 10. sor, 18. sor; 3. l. 14. sor stb.) A dolgozat címe nem felel meg tárgyának: csak az érzékszervekről szól, nem a szervek segítségével és közvetítésével felfogott világról; pedig pl. a látóérvék tárgyalásánál önkéntelenül is előtökölődik az a kérdés, miért látnak az egyébként is rövidlátó halak a tenger mélyében? (Lásd *Term. Tud. Közönlöny* 1899. szept. 8.) Terminus-technikusa nem megbízható; pl. a közérzék alatt bizonyosan «közérzet» értendő. A 6-ik érzék érdekes kérdésének tárgyalásánál nem nyújt elég tájékozást, nem tárgyalja eléggé kimerítően, a mennyiben a halaknak és kétélűtűeknek Leydig-től 1868-ban ismertett hatodik érzékét, melyről Entz Géza a *Term. Tud. Közönlöny* 1898. januáriusi füzetében értekezik, nem is említi. Stílusa száraz, szórendje nem magyaros, sőt egy helyütt (a 3-ik lapon) a jó szórendet helytelenül javítja. — III. A 3-ik pályamű: *Murányvár fénykora* a szerző egy nagyobb művéből kiszakított részlet, mely azonban önálló egésznek képez. A mint a címe is mutatja: a murányi vár fénykorát mutatja be az olvasónak. Forrásait lelkiismeretesen megnevezi. Nem akar nagyszabású korrajzot nyújtani, a mint azt főforrása: Acsády teszi, a nála talál s a tudomány igényei szerint fel-

dolgozott anyagból egy felolvasáshoz mért keretben tárja elénk a murányi vár urainak életét, cselekedeteit. Különösen Széchy Mária és Wessclényi szerelmi viszonyára vonatkozó versiókat tárgyalja előszeretettel és részletesen. Tolla ekkor a legerősebb Vonzó, lebilincselő modorban tárgyalja a fővonásaiban különben ismeretes történetet. Dolgozatának első részében a forrásai által keltett impressióktól nem képes szabadulni. Jó lett volna, ha a murányi vár és Eperjes város között kifejezett élnék összeköttetéséről is megemlékezik. — IV. A negyedik mű: *A század szelleme*, történet-filozófiai tanulmány. A filozófiai irodalomban jártas, tehetséges szerzőre valló dolgozat a szabadelvű eszmék diadalában látja a továbbfejlődésnek alapját. A XVIII. század jellemzésénél talán kissé időzik. Kár, hogy a különben szép tárgy nem a megfelelő köntösbe van öltöztetve. Feldolgozásának nehézségénél fogva népszerű tudom. felolvasásra alkalmatlan, egyes részletei egyszeri előadásra a laikus előtt érthetetlenek. E bírálatok alapján a bizottság a *Westminster Abbey templomának leírása* cz. pályaművet jutalmazásra, a *Murányi vár fénykora* címűt pedig felolvasásra ajánlja. — Km. Dr. Szlavik Mátyas s. k., a bír. biz. elnöke. *Párkányi Gyula* s. k., bír. biz. tag. *Gömöry János* s. k., bír. biz. tag.

Említettkük, hogy a magyar-irodalmi szakválasztmány és az igazgató-választmány a bíráló-bizottság véleményét egyhangulag elfogadta. A megjutalmazott mű szerzője: dr. *Meliórisz Béla* s a felolvasásra ajánlott mű szerzője: *Frenyó Lajos*.

A magyar-irodalmi szakválasztmány december 20-ikán tartandó házi-estéjének műsora:

1. Szavaltat. Előadja: *Bartmann Simon* úr.
2. «Séta a Westminster Abbey templomában.» (A Kör pályázatán pályadíjjal kitüntetett mű.) Írta és felolvassa: dr. *Meliórisz Béla* úr.

Kezdeté esti 6 órakor.

HIREK.

* **Esküdtbíróági elnök.** Az eperjesi kir. törvényszéknél szervezett esküdtbíróági elnökéül *Lehoszky Sándor* kir. törvényszéki bíró, helyettes-elnökéül pedig *Uhlarik Mátyas* kir. törvényszéki bíró nevezetett ki.

* **Rendjelviselési engedély.** A király megengedte, hogy *cserneki és tarkeői Desseoffy Tamás* cs. és kir. konzul, a királyi spanyol Katholikus Izabella-rend középkeresztjét elfogadhassa és viselhesse.

* **Athelyezés.** Az igazságügyminiszter *Sziráczy Kálmán* rimaszombati törvényszéki aljegyzőt az eperjesi törvényszékhez helyezte át.

* **Berzeviczy Albert és az Eperjesi Jogász-Vívőegylet.** Annak idején említettük, hogy az E. J. V. E. dr. *Berzeviczy Albert* v. b. t. t. tiszteleti-tagjává választotta. A megválasztott a következő szép levéllel mondott köszönetet az egyesületnek: «Az Eperjesi Jogász-Vívőegylet tekintetes Elnökségének. Eperjes. Örömmel és köszönettel vettem nagybecsű értesítésüket arról, hogy az Eperjesi Jogász-Vívőegylet tiszteletbeli, illetve dísztagjává választott meg. Megtisztelőnek és örvedesnek tekintem magamra nézve e választást, mert annak jelét látom benne, hogy amaz intézet lelkes ifjú polgársága, melynek egykor magam is tanára voltam, egyetértésével és buzgalmával támogatja azokat a törekvéseimet, a melyeket ifjúságunk testi nevelésének annyira szükséges reformja és felvirágoztatása érdekében úgy azelőtt hivatalos állásomban, mint most társadalmi téren, erőmtől telhetőleg kifejték. Működésük legjobb sikerét szívvel kívánja, hazafias üdvözléssel. — Budapest, 1899. december 9-ikén, — hívük és tagtársuk: *Berzeviczy Albert* (s. k.).»

* **Kérelem.** A *Sárosvármegyei Jótékony Nőegylet* eperjesi árvaházában, mint minden évben, úgy ez idén is, *f. hó 23-ikán d. u. 5 órakor* fogjuk megtartani a szegény árvagyermek *karácsonfa-ünnepét*. Az emberszeretet nevében alázattal felkérjük a nemesszívű emberbarátokat s együletünknek és árvaházunknak kegyes jóakaróit, hogy az árvák karácsonfa-ünnepélyén minél nagyobb számban megjelenjen s erre szánt (s élelmi-, játék- és tanszerekben, pénzben, valamint ruhaneműekben stb. álló) szives ajándékaikat alulírott elnöknőhöz juttatni méltóztatásának. A kegyes adományokat nyilvánosan fogjuk nyugtázni! Együttal ebben az évben is ajánljuk az *újévi üdvözlések* megváltásának szokásos jótékony intézményét nagyérd. közönségünk figyelmébe. Tiszta szíveknek nem lehet nagyobb öröme és boldogságuk, mint az, ha másoknak szereznek örömet és boldogságot! *Eperjesen*, 1899. évi december hó 8-ikán. *Kubinyi Albertné* s. k., elnök. *Dr. Horváth Ödön* s. k., titkár.

* **Gyász.** Pécsházi *Péchy Mihály* nyugalmazott huszárnagy, 65 éves korában, Czikón meghalt.

* **A Röntgen-felolvasást** vasárnap este 1/2 6 órakor fogják megtartani a vármegye-háza nagytermében.

* **Félév vége a jogakadémian.** Az új beosztás szerint, melyet — a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter a múlt tanév végén adott ki s melyet jogakadémiaink fentartó testülete magáévá tett, — az I-ső félév közelébb véget ér. A lezárókönyvek aláírásának kezdete decz. 20-ika s vége decz. 23-ika. A karácsonyi szünet decz. 23-ikától január 5-ikéig tart. A II-ik félév kezdete: január 7-ike. Erre a II-ik félévre a *beiratkozások jan. 7-ikétől 19-ikéig tartanak*. Január 20—22-ike a három dékani nap, a melyen a dékan, előtte történt igazolás alapján eszközölheti az utólagos felvételt. E három nap alatt iratandók alá a lezárókönyvek a tanárokkal is. A II-ik félévi előadások *január 23-ikán* veszik kezdetüket.

* **Felolvasás.** A középiskolai tanáregylet eperjesi köre által, a tanulók kirándulási alapjának javára rendezett, felolvasások sorában *dr. Holénia Gyula* orvosnak, a közegészségtan főgimnáziumi tanárának, a felolvasása következett, december 9-ikén. A nagy gondalal dolgozott és szépen előadott felolvasás «*A húsról*» szöveg s valóban éppen olyan érdekes, mint a milyen tanulságos adatokkal ismertette meg a hallgatókat az ember ez egyik legfontosabb táplálószerének tulajdonságaival. A hús tápláló-erejének ismertetése után, reáért az egészséges és a romlott hús ismertető jeleinek felsorolására, fejtegetvén a különféle állatok húsnál mutatkozó különbségeket, majd szólott a beteg állatok húsnak élvezete által okozott betegségekről, a hús eltartására irányuló különféle módokról, stb. A hallgatóság figyelmét mindvégig igen lekötő szép felolvasást a közönség zajosn megélezte.

* **Az Eperjesi Társadalmi Egylet** igazgató-választmánya december 9-ikén gyűlést tartott *Kubinyi Albert* elnöklete alatt. A gyűlés egy új tagnak a felvétele után letárgyalta és egyhangulag helyesléssel fogadta a múlt évi zárszámadásokat és jövő évi költség-előirányzatot, nemkülönben a számvizsgáló-bizottság jelentését s ezeket, elfogadásra ajánlás mellett, a közgyűlés elé terjeszteni határozta. Az egylet nagyérdemű pénztárosának: *Kösch Árpádnak*, legmelegebb elismerését fejezte ki tanúsított páratlan buzgalom- és fáradozásáért. A tagdíj változatlan fentartását fogja a közgyűlés előtt javasolni. A közgyűlést *december 26-ikán d. u. 3 órára üsték ki*.

* **Az Eperjesi Torna- és Vívőegylet** táncmulat-ág rendezését tervezi. Az időre nézve még nem jutottak végleges megállapodásra.

* **Az Eperjesi szepítést előmozdító egylet** decz. 16-ikán tartotta rendes évi közgyűlést, melynek tárgyai voltak: 1. a választmány jelentése, 2. számvizsgálók jelentése, 3. számvizsgálók választása, 4. esetleges indítványok. A gyűlésről lapunk jövő számában adunk hírt.

* **Érdekes felolvasó-estét** rendezett az Eperjesi Evang. Gyámintézeti Nőegylet december 16-ikán a Kollégium dísztermében, a következő műsorról: 1. Karének «Nabukadnézár» című dalműről. Előadta női- és férfi-vegyeskár, Szánik Ernő énektanár vezetése alatt. 2. «Gondolatok a Szentföldről». Írta Csengey Gusztáv. Szavaíta Joób Évi. 3. Felolvasás a Szentföldről. Tartotta Zelenka Pál püspök. 4. Zárószó. Tartotta Kubinyi Albert egyházfőügyelő. 5. Karének. Előadta a theol. ifjúság, Szánik Ernő énektanár vezetése alatt. Tekintettel lapunk társára: az estéről lapunk jövő számában adunk hírt.

* **Karácsony a kórházban.** Valóban humánus és nemes gondolkodásra vall utóbbi időkben a fővárosban is meghonosodott az a szokás, hogy karácsony ünnepén a kórházban szenvedő embertársainknak ne csupán a hit szavával világítsunk be lelkébe, de egyúttal szíveikbe is emberbaráti cselekedeteink által. A fővárosban a főrangú hölgy-társaság jár elől ily czéllal, a vidékre azonban még nem igen jutottak el ennek a nemes felfogásnak száalai. Az üttörést ez idén városunkban is megkezdik s előre is örvedetes tényéknél közzölhetjük, hogy a városi kórházban ápolott betegek ez idén fokozott mértékben fogják érezni embertársaik érező szívének melegét. Lesz nekik is karácsonyfájok. Főként, ha a jótékonyaság nemtője a kívánt mértékben hatja át társadalmunkat. Bárminemű adományt köszönettel átvesz e czélra dr. *Holénia Gyula* orvos, a városi kórházban.

* **Az Eperjesi Jogász-Vívőegylet 1900. évi február hó 10-ikén táncmulatságot rendez**, mely iránt igen élénk az érdeklődés. A mulatságnak eddig 64 rendezője van.

* **A jégen** december 10-ikével beköszöntött a vig élet. Ezen a napon volt az első korcsolyázás. A kellemes és egészséges sport nagy számban vonzza annak kedvelőit a jégpályára, melynek különösen este, a gyönyörű villanyfény mellett, igen sok látogatója van, hogy meddig: arra, szeszélyes időjárásunkkal, csak Falb fel lehet.

* **Katonai hangverseny.** A katonai zenekarok karmestereinek nyugdíjalapja javára rendezett hangversenyt, a melyre több ízben felhívtuk közönségünknek figyelmét, december 13-ikán a Széchenyi-kör zenészkválasztmánya által szíveségből átengedett napon, tartották meg a városi redut nagytermében, szép számú és intelligens közönség jelenlétében. A hangverseny négy pontját kitűnő katonazenekarunk játszotta, *Kohout Lipót* karmester vezetése alatt. *Beethoven* V-ik symphoniájának 1-ső tétéie, *Bizet* fantáziája a «*Gyöngyhalász*» cz. operából, *Grieg* «*Peer Gynt*»-je és *Hubay* «*Pusztai hangulat*»-ja, szebbnél-szebb zeneművek voltak, a melyeknek páratlanul tökéletes előadása oly sok irányban tette próbára a jeles zenekar képzettségét és pedig a legfényesebb sikerrel s a legteljesebb elismerést keltőleg. Mi valóban büszkének lehetünk erre a zenekarra és büszkének lehetünk annak éltető lelkére: *Kohout* karmesterre. Csak azt jegyezzük meg, hogy a közönség a legelénkebb figyelemmel kísérte és a legzajosabb tetszéssel fogadta a tökéletes előadásban élvezett szép pontokat. A műsor második pontja *Moszkowski* Balladája volt *Mikulics-Radecki Mária* zongorakíséretében és *Kohout Lipót* hegedűjátékában. A pompás technikával, mely értelemmel, valamint gyönyörű színezéssel előadott szép darab nagy hatást tett a hallgatóságra s élénk tapsokat keltett mind a két előadó művésztével szemben. Az ötödik pont pedig egy gyönyörű *Dvorak*-féle quartett volt, a melyben *Kohout Lipótnak* hegedűn, *dr. Mosolyi Gézsát* cellón, *Uhlarik Mátyas* zongorán és *Kohout Lipótnak* violán hallottuk. Az a szellemi élvezet, a mely ennek a nagyszabású darabnak az előadásánál osztályrészünk lett, valóban a legkritikább és legkiválóbb élvezetek sorába tartozik. Vajha többször is szerencsések lehetnénk a klasszikus zene ez annyira hivatott nagytehet-

ségű művelőit hallhatni! A közönség teljes elragadtatással élvezte a felséges előadást, mely minden résztvevőnek egyaránt becsületére vált s szűnni nem akaró tapsokkal jutalmazta a kiváló szereplőket. *Kohout Lipótnak* pedig, a ki az egész hangverseny-rendezésben és annak minden számánál való szereplésben a feladat orozzlánrészét viselte, ritka megjutalmazása lehet az a jöleső öntudat, hogy nemcsak jótékony czélt mozdított elő, hanem a fényes sikerű előadásban oly ritka művelőzetet szerzet közönségünknek, a melyet egyhamar elfeledni nem fogunk és a mely benső elismerésre, hálaára kötelez iránta mindnyájunkat!

* **A korcsolyázó-egyesület közgyűlése** december hó 9-ikén a takarékpénztár termében csekély érdeklődés mellett folyt le. A gyűlésen Urbán Gyula elnök akadályoztatása miatt, dr. *Horváth Ödön* kir. tanácsos elnökölt. A közgyűlés először is a múlt évi zárszámadásokat vizsgálta felül, a mely zárszámadás, dacára a múlt évi időjárás kedvezőtlen voltának s a tavalyi nagyobb mérvű beruházásoknak, csupán 90 frtnyi deficitet tüntet fel. A gyűlés megadta az egyesületi pénztárnoknak a felmentvényt s buzgó működéséért neki jegyzőkönyvi köszönetet szavozott. Megállapította a gyűlés az 1899/900. évi költség-előirányzatot, kapcsolatosan felhatalmazván a választmányt arra, hogy a vilámlágitási társulattal a jégpálya kivilágítása ügyében az óra szerinti számításra nézve lépjen tárgyalásokba. Felmerült indítványra elhatározták, hogy az egyesületi tagok névjegyzéke, az ellenőrzés gyakorolhatása czéljából, a jégpálya helyiségeiben állandóan kifüggesztessék. Megválasztották a tisztikart és a választmányt; utóbbi nagyobbbrészt azokra való tekintettel, kik az egyesület ügyei iránti érdeklődésnek legalább a közgyűlésen való megjelenésükkel is tanújelét adták. Az egyhangú választások eredménye a következő: Elnök: Urbán Gyula; alelnök: Krayzell Kálmán; penztárnok: Farkas Lajos; jegmester: Fest Tivadár; választmányi tagok: Bánó Aladár, dr. Csatáry Ágost, Fekete Imre, dr. Horváth Ödön, Husz Ármán, Ludmann Ottó, Mayer Endre, Meliórisz Lajos, dr. Mikler Károly, Osvald Károly, Szutórisz Frigyes, Urbán Miklós.

* **A december 2-iki jogász-hangverseny** rendezése hálás köszönettel nyugtázta a következő kegyes felülfizetéseket: Szinyei Merse István 10 frt, dr. Horváth Ödön 10 frt, Hodossy Imre 5 frt, Uhlarik Mátyas 5 frt, dr. Breyer Adolf 2 frt, Moes Eugenia 1 frt 50 kr., Bartman Simon 2 frt, Schiller Lajos főhadnagy 1 frt, Kremer Adolf 2 frt 50 kr., Úsz Antal 1 frt 50 kr., Krauman kapitány 50 kr., dr. Máriaassy Béla 2 frt, Magyar József 1 frt, Dienes Gyula 2 frt, dr. Holénia Gyula 1 frt

* **Köszönetnyilvánítás.** A december hó 13-iki katonai hangverseny rendezése öszinte köszönetét nyilvánítja azoknak, kik ez alkalommal a nemes czél érdekében felülfizetéseikkel is hozzájárultak a sikerhez. Felülfizettek: Ghillány József 5 frt, dr. Horváth Ödön 3 frt, Schulek Gusztáv, Pletényi Endre 2—2 frt, Divald Lajos 1 frt 50 kr., Kösch Árpád, dr. Mikler Károly, dr. Holénia Gyula, Sziklai Henrik, dr. Propper Adolf, Magyar József 1—1 frt, Fekt Ferencz, Kundrich E., Grieger Tivadar, Harmancsok Gy. 50—50 kr.

* **Sport.** Az *Eperjesi Torna- és Vívőegylet* decz. 8-ikán házas jellegű versenyt rendezett, a melyen a tagok igen szép számmal vettek részt. A versenyek *Pethe Ferencz* művezető buzgalmát dicsérik, a kinek fáradozásai felette hozzájárultak az egylet jöhírnevének elterjedéséhez. A háziverseny Dobiás Ede volt a versenybíró elnök. Az összejövetelt gyors ütemben igen szabatosan végzett súlygyakorlatok nyitották meg, mely után magas-korlát rugódeszkával és lö-átterpesztés, mint összekötött verseny következett. E versenyben négyen tüntek ki: Dienes Ákos, Lajosy Gyula, Römer Arthur és Révész Gusztáv. Második pont volt a magasugrás. Elsők lettek holtversenyben: Buszek Károly és Révész Gusztáv, 155 cm., második lett Herkely Béla és Römer Arthur, 150 cm. Harmadik pont volt a súlydobás térelőnyvel, 7 1/4 kgr. Első lett Pálka Pál előnyt-adó, 10 m. 30 cm., második Révész Gusztáv, harmadik Stépán Aladár. Befezte a versenyeket magas-nyújtón bemutatott szabad-tornázás, melynek folyamán a nézőket gyakran ragadták tapsra a bemutatott precíz gyakorlatok. Verseny után kedélyes összejövetel volt a Berger-szálló éttermében, a hol a tornászok szép számmal gyűltek egybe és jó hangulatban maradtak sokáig együtt.

* **Berzeviczy «Itália»-ja németül.** Berzeviczy Albert «Itália» című műve, mely csak nemrég jelent meg a magyar könyvpiacra, mely hazai irodalmunknak egyik legbecesebb terméke és a melyből, a szerzőnek felolvasásában, egy oly gyönyörű részt voltunk szerencsések Széchenyi-körünkben is hallhatni, magára vonta a külföld figyelmét is. A lipcei Friedrich-czég vállalkozott rá, hogy megismertesse a német közönséggel ezt a nagyszerű munkát. Az a fényes kiállítás, melyben a híres könyvkiadó-czég ezt a könyvet a német könyvpiacra bocsátotta, azt bizonyítja, hogy az «Itália» a világirodalomban is előkelő helyet foglal el. Az eredetinek kiváló kvalitásából s a forma szépségéből semmi sem vesz el a kitűnő német fordításban, melyet 30 finom kiviteli képmelléklet is díszít. A díszes munka ára fűzve 6 márka, elegáns kötésben 750 márka.

* **A Kis-szebeni Izr. Jótékony Nőegylet** közelébb tartotta rendes évi közgyűlést. Mint az előbbiekben, úgy az elmúlt évben is megmutatta az egylet, hogy a Felvidék jótékonyági kultur-intézményeinek egyik számottevő tényezőjeként működik. Számtalan esetben inséget enyhített. A közgyűlésen is nagyobb összeg került kiosztásra valláskülönbség nélkül. Sok szegény családot mentett meg a közelébb zord évszak gondjaitól. «Élj az egészségnél!» monedta szavadunk egyik legnagyobb, legmagasztosabb költője és valóban, a Kis-szebeni Izr. Jótékony Nőegylet fényesen

Üzlet-eladás.

Henszelman Nándor
bártfai elsőrendű fűszer-
kereskedése haláleset miatt

eladó.

Bővebb értesülés Bártfán az örökösöktől szerezhető.

• Mindenkinék, a ki köhög •
legsürgősebben ajánlhatók

Kaiser meliczukorkái.

2480 közjegyzőileg hitelesített bizonyítvány legjobb sikert
bizonyít köhögés, rekedtség, katarrhusok s elnyálkásodásnál.
Egy csomag ára 10 és 20 kr

Biztos sikert hoznak az általánosan bevált Kaiser-féle

• Pfeffermünz-Caramellák •

étvágytalanság, gyomorfájás- s elrontott gyomornál
Egy csomag ára 20 kr. Kapható:

WIELAND és SCHROEPFER
czukrászdájában és kávéházában Eperjesen.

Ugyanott kapható
Tokaji gyógybor betegek számára.

Eladó

a Felső-körút 1. sz. alatti

ház

kerttel és a hozzátartozó melléképületekkel
együtt. (Dlugolinszky Mariska tulajdona.)

Bővebbet ott.

Vigyázzunk
a védjegyre!

Máriaczei gyomorcsépek

nagyszerűen hatnak gyomorbajoknál,
nélkülözhetetlen s általánosan ismert házi és népszerű
étvágytalanság, gyomorgengesség, bűzös lehe-
let, felfújtság, savanyú felbűfögés, hasmenés,
gyomorégés, felesleges nyálkakiválasztás, sárga-
ság, undor és hányás, gyomorgörcs, szűkülésnél.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejfájásnál, a mennyi-
ben ez a gyomortól származott, gyomortürelhelésnél étel-
kel és italokkal, gúliszták, májbajok- és hámrhoidáknál.

Említett bajoknál a **Máriaczei gyomor-
csépek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz
meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati
utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Központi szétküldési raktár: **Brady Károly** gyógy-
szertára a „Magyar Királyhoz”, Bécs, I., Fleischmarkt.

A **Máriaczei gyomorcsépek** valódián kaphatók: **Eper-
jes:** Barts Emil és Molitorisz I. gyógyszerészeknél. — **Ho-
monna:** Szekerák A. gyógyszer-nél. — **Kis-Szeben:**
Widder Gy. gyógyszer-nél. — **Lubló:** Ignatovits A. gyógyszer-
nél. — **Szilva:** Csiszár Árpád gyógyszerésznél.

Richter-féle

Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziszser ellentállt az idő
megpróbálásának, mert már több mint 30
év óta megbízható, fájdalomcsillapító be-
dörzsölésként alkalmaztatik köszvénynél,
csúznál, tagszaggatásnál és meghűléseknél
és az orvosok által bedörzsölésekre is
mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi
Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-
Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer,
hanem igazi népszerű háziszser, melynek
egy háztartásban sem kellene hiányozni.
40 kr., 70 kr. és 1 ft üvegenkénti árban
majdnem minden gyógyszerertárban készlet-
ben van; fő raktár: **Török József** gyógy-
szerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmá-
val igen óvatosak legyünk, mert több kisebb-
bértékű utánzat van forgalomban. Ki nem
akar megkárosodni, az minden egyes üveg
„Horgony” védjegy és Richter csejegyze-
s nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.
RICHTER F. AD és társa, RUDOLSTADT
és, és kir. udvari szállítók.

Még csak néhány napig!

Húzás már 1899. december 30-án.

Magy. kir. jótékonycélú államsorsjáték

Főnyeremény 150,000 korona.

Az összes nyeremények összege 365,000 korona.

Sorsjegyek a 2 frtért kaphatók a lottójövedéki igazgatóságnál Budapesten (IX., Csepelrakpart, félemelet),
a hová a megrendelt sorsjegyek ára postautalvány mellett előre beküldendő, valamennyi adó- és sóhivatalnál,
a legtöbb postahivatalnál és minden városban és nevezetesebb helységben felállított egyéb sorsjegyáruló közegnél.

Budapesten, 1899. évi augusztus hó 1-sején.

Magy. kir. lottójövedéki igazgatóság.

Karácsonyi ajándék!

Legújabb

PANTOGRAPH

Mindenemű rajzoknak 1—5-szöri nagyobbítására.

1 darab ára: **1 frt 20 kr.** — Kapható:

Kösch Árpád papirraktárában
Eperjesen.

Most 25—40 százalékkal olcsóbb!

Vidéki megrendelések bérmentve.

Karácsonyi ajándékoknak

ajánlom az utolsó divatból felmaradt

NŐI RUHAKELMÉKET

mélyen leszállított áron: ágszintén:

CONFECTIO: kabát, gallér és szőrmearúkat.

• Legjobb alkalom olcsó ruhák beszerezhetésére. •

ZAVATZKY SZILÁRD
divat- és vászonkereskedése Eperjesen.

Singer-féle varrógépek raktára. Kelengye női fehérneműekben
állandó raktár.

..... Francia és magyar Cognac!

A földművelésügyi m. kir.
miniszterium felügyelete alatt álló

Magyar királyi

Orsz. Központi Mintapincze palaczkborainak

elárúsítási képviselője s egyedüli főraktára Eperjesen:

Atlasz D.

fűszer-, csemege-, déligyümölcs-

és
borkereskedési üzlete,

Fő-utca.

..... Magyar és francia pezsgők!

E

Előfizetési á
negyedéve 2

Hirdetési díj: Három
tízért jutonyosabb. Bélyeg

Karác

«Dicsőség
Istennek és a
hez jóakarata!

Az égi se-
hangjai illenek
ajkainkra, hog-
gasztos ünne-
fényes terméi-
gényes hajléka-
sziveiben és b-

Örök dicső-
az Istennek, he-
ki megmutatta
beriség haladv-
jelölte azt az
nemzetekhez e-
akaratra vezet

Örömmel, l-
nepe karácson-
szív, melyet r-
gasztos ünne-
e napon be-
hol az a kebel-
gerjedez, és h-
inditana a kics-
doga? Van
helye is, a me-
helyet foglalha-
ség, harag és

Mert hát s-
igen sok a f-
nemzetek, pol-
és az egyes
«a háborúság
embereket «a
Pedig küzde-
ellentét még r-
csak félreisme-
logikáját, mely
jóakaratra val-
a háborúskod-
az emberi terr-
s a fejlődés
és a szellemi

AZ „EPE

A z

Márton úr o-
E kis agglégény
az ablakon s há-
hog mily unal-
kopaszodnak eg-
színü levelek, b-
zörögnek. A sz-
párás, szürke le-
mindig! A szin-
szürke ősz, oly
csak az ember, s

Most ismét
nyaraltak a heg-
ő, mert őcsce,
a jó májas, om-
benn a fenyves
rossz szivarjait.
sziklára kettén,
agglégény-zivók
Reszkető személ-
sötétjébe, a hov-
is csak félve tu-
régén ott fonn-
nem érezték el-
mint most e sz-
ben muzsika ha-
is a klarinét siv